

BALLA D. KÁROLY

Vándorló egyetlen

botom ha lenne csak vándorló egyetlen
mehtének világgá plakáttal hátamon
mehtének civilként mehtének fegyverben
lebuknék előre amikor hátravon

temérdek súlya a nyakamban batyunak
ahol a kenyerek olvadó szalonnák
hatalmas éhséget titokban vajúdnak
vissza is jöhetnék menjek el azt mondják

nekem a barátok ellenség rám legyint
botom ha lenne csak vándorló egyetlen
elmennék megjönnék újra és már megint
senkiért maradni nem tudnék mellettem

elviszik bot nélkül mégis a testemet
eladják magányom kollektív csapatért
magán ki belehal köz aki eltemet
hazává így lesz a tévesztett csatatér

sakkozni leülök hadd legyek nyeretlen
édes a veszteség ha közös ha privát
botom ha lenne csak vándorló egyetlen
gondolnék magamnak mennybéli fapinát

